

Lentekriebels op het water.

Na een lange koude periode, is de lente aangebroken. Het is weer tijd geworden voor het waterwerk. Ik vind dit zo mooie discipline het is ook het moeilijkste onderdeel van het reddingswerk.

Het is ook de allereerste keer dat Badu meeging op de boot, ze is dan 5 maanden oud. Cato kan niet wachten om op de boot te springen en voor op de punt te staan met haar neus in de wind om het slachtoffer te zoeken. Cato is geboren voor het waterwerk, zij geniet hier volop van.

Het is best pittig om met twee honden te trainen. Badu vindt het niet leuk als ik met Cato een oefening gaat doen. Ze moet dan achter blijven in de auto (er is natuurlijk iemand bij haar) of mijn vriendin houdt haar vast. Ze is nog zo jong elke week gaat het beter, maar toch...

We hebben afgesproken in de haven. Het weer is droog met een zuinig zonnetje. Eerst is Cato aan de beurt, zwemvest aan en hup de boot op. Cato is zo hyper ze straalt gewoon. Badu mag zo, zij blijft bij mijn vriendin. Ze is aan het spelen met haar labrador. Daar gaan we. Cato zit naast mij. Samen genieten we van dit momentje totdat ik het commando "ZOEK MENS" geef. Cato gaat gelijk aan het werk en ze gaat op de punt van de boot staan met haar glanzende neus in de wind. We varen op een rustig tempo de Drecht op. We zijn op zoek naar een slachtoffer op de kant en we hebben Freekie de placenta die ook ergens langs de kant ligt. Na een tijdje krijgt Cato geur binnen, ze begint te piepen en staat onrustig op de punt van de boot. Cato begint te blaffen. We varen langzaam langs het slachtoffer die onder een deken ligt. Cato moet aangeven dat we moeten omkeren. Dat doet ze door van de punt af te lopen, naar achterkant van de boot te lopen. Dat is het teken dat we moeten draaien en terug naar het slachtoffer toe varen. Cato staat weer op de punt van de boot en blaft er op los, dat is zo mooi om te zien. Haar staart kwispelt zo hard in de rondte dat haar kont er zowat afvalt. Cato springt van de boot af naar het slachtoffer toe. Missie geslaagd! Op naar het volgende slachtoffer Freekie de placenta! Ik geef Cato weer het commando "ZOEK MENS". Cato staat weer paraat op de boot in volle concentratie op zoek naar Freekie. We varen rustig verder als Cato de geur van Freekie binnen krijgt. Ze begint weer te piepen en te tippellen. Freekie komt in zicht en zelfs ik ruik de placenta en dat is geen Chanel nummer 5 die je ruikt kan ik jullie zeggen! Cato springt van de boot af en gaat naar de placenta toe. Ze wil ervan eten, ik kan haar op tijd weghalen dat vind ze niet leuk. We gaan weer terug naar de haven waar Badu op ons wacht. Ze was heerlijk aan het spelen. Nu mag Badu mee. Ik doe haar een zwemvest aan, til haar op en stap op de boot. Eerst laten we haar wennen aan de boot. Badu is heel relaxt, ze zit rustig naast mij en kijkt in het rond. Zo leuk om te zien. We varen weg. Badu vindt het prima en gaat zelfs op de punt van de boot staan. Ik heb haar natuurlijk aan de lijn vast. Ze loopt een beetje heen en weer, met haar zwarte glimneus in de wind. Ik praat tegen haar, ga maar zoeken. Ze hangt met haar koppie over de rand en haar neus is in volle gang. En dan komen we in de buurt van het slachtoffer, zal ze geur binnen krijgen? Dit is echt moeilijk voor haar, want ze is pas 5 maanden. Ja hoor die kleine zwarte druif krijgt geur binnen. We varen zachtjes verder om te kijken wat ze gaat doen. Je gelooft het niet, maar ze loopt terug naar achteren om aan te geven dat we moeten draaien! Hoe knap is dat. We varen recht op het slachtoffer af en ik help Badu om naar het slachtoffer te gaan.

Omdat het slachtoffer helemaal onder een deken ligt kan Badu het niet plaatsen waar die geur nou vandaan komt. Als het slachtoffer de deken van zich af haalt gaat Badu helemaal uit haar plaat. Ze springt bovenop het slachtoffer en is helemaal blij. Zo knap van haar. Dit is meer dan genoeg voor haar. We varen terug naar de haven. Nog even wat gedronken en nagepraat met elkaar, gaan we naar huis. De rest van de dag hebben ze gegeten, een paar keer geplast en geslapen. Rust is heel belangrijk na een training.

Twee weken later zijn we in Weesp aan de vecht. Mijn nicht speelt het slachtoffer. Ze wil altijd al een keer een lijk spelen. Ze wilde vroeger figurant zijn in Baantjer en voor lijk spelen. Daar is nooit wat van gekomen. Dus deze kans liet ze niet liggen! Het is een frisse zondagmorgen er is een schraal zonnetje. Midden op de Vecht ligt een Ponton, dat is natuurlijk een prachtige plek om een slachtoffer te dumpen. Petra, mijn nicht, wordt weggebracht. Ondertussen doe ik bij Cato een zwemvest aan. Badu zit veilig in de auto, mijn vriendin blijft met haar labrador bij de auto om Badu te steunen. Cato en ik stappen in de boot en varen weg. Het is goed fris maar voor Cato is dit geen probleem. We varen naar de Ponton toe, wat een groot en hoog ding is dat. We varen met de wind mee. Cato kan geen geur binnen krijgen als we met de wind mee varen. Cato staat op de punt van de boot als we langs het Ponton varen. We varen nu langs de andere kant terug waardoor Cato geur binnen kan krijgen, omdat we tegen de wind in varen. En dan krijgt ze de geur van Petra binnen. Cato wil het Poton op, hoe gaan we dan doen? Ik vind dat best spannend, de boot wiebelt en Cato blaft zich een slag in de rondte. We liggen nu stil en Cor, de schipper, houdt de boot tegen de rand van het Ponton vast. Nu kan en mag Cato op de rand springen en naar het slachtoffer toe. Cato is zo lening uit stilstand springt ze op de rand en dat was best hoog. Zo vindt ze het slachtoffer, super knap van Cato. Als we terug zijn is Badu aan de beurt. Ze zit bij mij op schoot als we weg varen, dit is heel moeilijk voor Badu. We varen langs het Ponton en ze staat op de punt van de boot. Als we draaien met de boot ga ik Badu helpen. We liggen stil en Cor houdt de boot vast langs de kant. Ik sta en til Badu op om haar op de rand te zetten. Nu krijgt Badu geur van het slachtoffer binnen. Om Badu te helpen staat Petra op en beloont haar. Dit was een mooie maar moeilijke oefening voor Badu.

Zo doen we nog een oefening dat Petra langs de kant aan het water ligt. Voor Cato is dit appeltje eitje. Het was een lang stuk om te varen. Cato geniet van de tocht. Ze krijgt mooi de geur binnen, geeft netjes en goed aan. Ze blaft, gaat van de boot af en rent naar het slachtoffer toe. Wanneer Badu aan de beurt is en wij langs Petra kwamen geeft ze geur aan. Ze blaft nog niet maar ze piept en je ziet aan haar dat ze geur heeft. Ik til haar op de kant en klim zelf heel elegant de kant op. Badu rent naar het slachtoffer toe. Ze schrikt van Petra en per ongeluk blaft ze. Maar dan gaat ze naar Petra en springt boven op haar. De meisjes hebben goed hen best gedaan. We varen met Petra erbij terug, drinken nog een bakkie koffie, praten nog wat na en gaan tevreden naar huis.

Tot de volgende keer.

Anneke, Cato en Badu.

